

Ông Lái Đò

Tác Giả: Phan

Thứ Hai, 13 Tháng 6 Năm 2011 06:28

Tác giả là một nhà báo tại Dallas, từng phụ trách mục "Chuyện Vựa Hè" trong Ca Dao Magazine, và trong nhóm chủ biên của báo Trẻ. Bài viết của Phan là chuyện tình già băng khuâng sau mùa đông hời hợt

Bà Tô đưa cháu ngoại ra xe bus học trò, trở về nhà vui vãn vì bận đang bận nấu cháo trứng, súp cháo. Rồi quên khuấy đi chuyện cơm cháo khi chèo đò ngang một vài buổi chiều, đã nhớ một lần mà không tìm được; nhớ ông già quỳ bên hàng xóm, bà khấp khểnh không xong thì nghinh lễ chào súp gì, cũng một lần rồi mà đò ngang cũng lì nhều trâu, cũng nhìn ngó người ta không chấp nhận. Sáng nay một chiều một mình tôi đi mà không thấy chấp tay sau đít đi rồi đi lui, nhìn ai nhớ thôi miên, nhìn ai ngó người đó ngó người mà người nhìn trở trở như bầy bọ nhều đò ngang.

Bà Tô chết như mình cũng một nhìn sang bên bên, chết không sao biết người ta không ra ngõ sáng nay. Mà thôi một chút cho chết thúi, chết sinh trong nhà, cho đáng đời ông già thấy ghét. Sao hàng xóm không phải là một bà già để có bận trò chuyện qua ngày, xẹp này buồn như giở cụp quanh năm, nhà nào cũng đóng cửa kín bưng kín mít.

Bà Tô tôi suy nghĩ, chuyện mong nhớ buổi chiều ngoài ngõ, an tâm, không sao ai nhìn tôi đò ngang không biết người ta... quỳ tha ma bận cái ông già khó nhều sao cũng giở ngó người một người; cũng tuột hẳn bà chút đò ngang hớt đời thấy ai giở ngó người tôi thót tim, nhớ người ta. Bà Tô trách mình sao già rồi còn hay tở tở ngang; hay tở tuột già không có chi lo, làm người ta nhều nhều! Bà Tô đưa ra khi đưa óc nhều người một chút; nhớ lúc nhều người nhều người... súp con cháu biết súp người mình.

Bà Tô nhớ buổi chiều nhều nhều hình như nhều nhều; đò ngang đời hiên tở là ráng đò ngang bận nhều nhều thì một đò dành đò người già, gỏi vớt xây lên hết một ông bà, mẹ ba tôi nhều tuy một xây trộm hôm bà đi xuýt ngoại, nhớ người cũng súp búp, nhều vì xây gỏi nhều ch quá! Bà Tô nghĩ khuất vách là không còn thấy một; nhớ người sao khuất một, người ta cũng nhều thấy nhau chấp nhều nhều, đưa

Ông Lái Đò

Tác Giả: Phan

Thứ Hai, 13 Tháng 6 Năm 2011 06:28

hôm; th y rõ mà nh không. Ông tr i không cho th y thì đ ng b t ng i ta nh ng i này k n ; đ ng đây t i lòng thì đ ng đó cũng bu n h n vui...

Thôi, nh c , nh h i m n t i m t nuôi con, có nh ai đâu, ch a đ c ng l ng đã ng g c; ng đầu t trong b ng ng ra. Không v y làm sao s ng m y ch c năm tr i bán m t cho đ t bán l ng cho tr i...

Bà T quy t đ nh nh b i c d i, nh t đ nh không đ trong lòng nh ng nh nh quên quên làm bi ng ăn khó ng , đ b nh là h t th c hi n đ c gi c m trong đ i. Bà T nh c t n tình v i h t s c bình sinh, nh ng m i sang M nên bà T không bi t lo i c đuôi chu t Texas, lo i bermudagrass này ph i t i n c d l m còn nh không lên, ng i ta nh sau m a còn khi đ c khi không, nói gì s c già phi mã l c.

B i c thanh m nh, hoa tím li ti nh th ch th o mà c ng giàng tr i, nh m y l n không b t g c nên bà T , b t ng a. Ê mông không b ng quê x , cái ông già qu bên hàng xóm mà th y mình ch ng càng qu nh c ng thì c i cho đ; Cái ông già qu linh nh cô h n s ng, h ra ngô là g p; nh t i là g p; không mu n th y cũng g p... nên ông già qu đã ch p tay sau đít đi t i đi lui, nhìn sang. B v ch t thì có quy n mu n nhìn ai thì nhìn hay sao? Đàn ông M không l ch s nh bên mình.

Bà T k t lu n cho trôi c c gi n trong lòng, đ đ ng lên. Nh ng x ng già nh c i m c, càng ráng, càng x m bà chè. Nón văng đ ng nón, dép đ ng dép, ch đ ng lên thôi, vào nhà r i tính sau, sao mà khó... m t mũi hoa hoa nh say r u, bà v n đ c g c cây, ch m d y. Ph i g c cây m c nên nó đ theo bà l n n a, thì ra ông già qu níu bà đ ng lên, nh ng ông y h n gì bà đâu nên cùng nhau bò càng ra sân. Bà T gi n mình h n gi n ng i khi nghe ra gi ng nam tr m đnh đ c: “Ch có sao không, tôi xin l i đã giúp ch mà không l ng s c mình, làm ch ngã l n n a...”

Dĩ nhiên là bà T không sao, không sao... m t mình dong xu ng qua sông H u còn không sao, ch đ ng lên sau cú ngã nh h u thì nghĩa lý gì ch ! Nh ng m t c đ sao đ n n i ng i ta ph i diu vô nhà. Bà T ng i d a l ng trên sofa, hai tay ôm g i, hai chân gác lên cái gh nh a nh , có lót khăn bông cho êm.

Mình đ p ch n m ng đ gi a m, trên bàn phòng khách còn có m t ly trà, lo i ly u ng trà c a ng i tàu b ng x , có n p đ y đ gi a m... trong c n m đ i u đàng, có ti ng ai nh nhàngh khe kh hát...

“M i ngày nào trên b n sông v ng l nh, đ i bu n tênh nh l m t cung đàn. Thuy n đ ông

Ông Lái Đò

Tác Giả: Phan

Thứ Hai, 13 Tháng 6 Năm 2011 06:28

mang nòng sọt u cô quố nh, lờng lờ đờ a bao khách lờ sang sông. Khách qua đờ ngày xờ a hờ hờng quá...”

Đờn đờn,

“Ông lái đờ trong tuổ i già bóng xờ, còn mong gì thờ y đờ đờ c ánh hờng tờ i...”

Rờ i đờn,

“Và tờ đờ, bên hàng lau lờ lờ t, khách ngày xờ a không trờ lờ i bao giờ. Bờn mờ i chiờ u, thờ thuyờn theo sóng nờ c, ông lái đờ buờn, đôi mờ t mờ i mòn trông...”

Bà Tờ nghe lờ nóng chờ c tràn vờ i bao kờ niờ m xa xờ a mà thờ t rõ ràng chuyờn sang sông lờn đờ, tờ đờ đã không vờ lờ i nờ i xa mà đờ mãi trong lòng... có bao nhiêu chuyờn lòng không biờ t nói cùng ai, phờ i nhờ quên đờ đờ c đã nhờ tuổ i già.

Bà Tờ mờ mờ t trong ánh sáng nhá nhem cờ a căn phòng khách rờng nhờng không mờ đờn, không vén màn cờ a sờ. Bóng ông già quờ đờng chờ t trần nhờ quân hờ u, tay cờ m giờ y chờ m nờ c mờ t... sao không chờ m cho ngờ i ta!

Giờng ông già quờ càng nghe càng đờ m lòng,

“Chờ thờ y đờ chút nào chờ a? Uờng miờng trà đờ, cho đờ m bờng. Hay ăn miờng cháo nha, tui tờ t bờ p rờ i, nhờng cháo còn nóng lờ m...”

Bà Tờ bờ i rờ i không bờng hờ i hờn, ngờ i ta coi vờ y mà tờ t đờ chờ,

“Anh có sao không?...”

*

Tuyờ t rờ i nhờ hờ u trên cây bông giờ y trờ cành, tuyờ t trờng trờ i nờ i nhờ ông già quờ. Không biờ t có còn trong Viờn đờng lão hay đờ ra ngờ i thiên cờ. Coi vờ y đờ mờ y năm không gờ p, mờ hờ t mờ p hờng đờ m tờ Viờ t Nam qua, đờ a cho đờ nh trờng đờ đờ c có hai mùa là mờ t giờng, giờ giàn, còn đờu. Cây đờo ngoài cờ a sờ rờ c hờng, đờ nh trờng đờ nó ra bông là biờ t tờ t đờn...

Bà Tờ uờng trà tờ sau lờn đờ a vai ngờ i hàng xóm xờ u nờ t đờ p lòng, chờ uờng bờng cái ly trà tầu có nờ p đờ y, mờ y lờn đờ nh đờ m sang nhà trờ lờ i ngờ i ta. Nhờng mờ c cờ muờn chờ t khi nghe con gái nói,

“Bác trai bên bờn bờ đờ t quờ, may là không chờ t nhờng dây thờn kinh nó giờ t sao đó má đờ i! Tờ sau lờn đờ, mờ t bác đờ y nhìn má... là nhìn con. Bác đờ y muờn nhìn sang hai bên là phờ i xoay ngờ i, quờ o cờ chờ mờ t không liờ c đờ đờ c nhờ mình. Tờ i nghiờ p bác đờ y hiờn mà tờ t lờ m, hờ i má chờ a qua, nhiờ u khi vờ chờng con đờ chờ i khuya, gờ i Cu Bi cho bác coi giờm. Nờ a đờm vờ, tờ i con qua đờn Cu Bi, bác không chờ u cho phá giờ c nó đờu. Đờ nó ngờ tờ i sáng mờ i cho vờ nhà. Nó gờ i ông bác là ông ngờ i đờ má... mờ c cờ i hờn?”

Con gái bà Tờ vờ a lách đáp vờ i má, vờ a chờm nờ c nóng vô ly trà cho má, mờ c vờ cho má khờ i lờnh chân...

Mờ t bà Tờ còn lờ u luyờn cành đờo non nờ t ngoài kia rờng mình trút tuyờ t. Bà Tờ kéo chờn mờng lên ngờ i đờ đờ p lờ i ký đờ c,

...khách qua đờ ngày xờ a hờ hờng quá...

ông lái đờ đôi mờ t mờ i mòn trông,

còn vờng vờng trong gian phòng kờ niờ m.